

KLUB UPOKOJENIH DELAVCEV MNZ MAKSA PERCA MARIBOR

NOVICE KLUBA ZA LETO 2025

Maribor, januar 2026

KAZALO

- 4.....Prvo srečanje ljubiteljev taroka in pikada
- 10.....Zbor članstva potrdil uspešno delo kluba v letu 2024
- 14..... Upokojeni in aktivni policisti v prijateljskem vzdušju podirali keglje
- 20..... Ženske smo postavili v središče - praznovali smo dan žena
- 26 Na svetu nič ni podarjenega – niti mir niti varnost
- 28..... Obkrožili smo Pohorje in okolico
- 33..... Upokojeni policisti so obnovili znanje v streljanju
- 35..... Varaždin – mesto mednarodnega srečanja upokojenih delavcev policije 2025
- 43..... Ljubitelji lepote narave in kulturno-zgodovinskih znamenitosti smo obiskali Srbijo
- 56..... Tradicionalno srečanje upokojencev MNZ in policije v PA Tacen
- 61..... Odkrivali smo skrite kotičke naše domovine
- 66.....Obisk pri članu Andreju Kačiču
- 68.....Pot nas je vodila od Žužemberka preko Muljave do Višnje Gore
- 73.....Izlet v Veliko Nedeljo – ko se dan po jutru pozna
- 80..... Čudovit jubilej naših dragih članic
- 81.....Uspešen nastop naših športnikov na tradicionalnih športnih igrah
- 85.....Zbornik o mariborski policijski konjenici
- 87.....Izlet v Slovenske gorice
- 92.....Ernest Senica – karizmatičen miličnik-prometnik je praznoval 90 let
- 93.....Ogled novoletno okrašenega Celja
- 97.....Jubileji naših članov
- 98.....Spominjali se jih bomo
- 99.....Poslanica ob vstopu v leto 2026

Avtor člankov: Mirko Ploj, Drago Pipuš, Majda Bobanec, Milojko Cerkovnik

Urednik biltena: Mirko Ploj

**Fotografije: Branko Dogša, Zdenka Volšek, Cvetka Vidmar, PU Maribor, MNZ,
Drago Pipuš, Milojko Cerkovnik, Zdenka Ploj, Gortan Simončič**

PRVO SREČANJE LJUBITELJEV TAROKA

Že nekaj časa smo se v klubu spraševali ali je med članicami in člani interes za igro taroka. Tako smo v torek, 25. februarja 2025, organizirali prvo srečanje ljubiteljev taroka. V Domu krajanov Počehova se je zbralo deset igralcev.

Zbrane je pričakala kavica in pustni krofi, ki sta jih priskrbela podpredsednik kluba Bojan Lunežnik in njegova žena Ivica. Uvodoma smo se seznanili s pravili igre, jih poenotili za naše potrebe ter sklenili, da dogovorjena pravila veljajo tudi v prihodnje.

Deset igralcev se je razdelilo v dve skupini po pet (5). Igrali smo štirje, peti pa je mešal in eno igro »počival«. Igre so bile zanimive, napete in v vsaki igri je bilo precej presenečenj glede taktike in licitiranja, saj imajo nekateri igralci več, spet drugi manj izkušenj. Zbrani so hitro obnovili in osvojili svojo bivšo kvaliteto igranja.

Dejstvo je, da tarok ni le družabna igra, temveč zahteva koncentracijo in dober spomin. Pomemben pa je tudi proces hitrega razmišljanja, sposobnost napovedovanja in sodelovanja ter skrben pregled nad kartami in soigralci. Gre za močno interakcijo med igralci ter pridobivanje skupnih izkušenj. Kartanje vzpodbuja zdravo tekmovalnost in željo po izboljšanju. Ob zaključku srečanja, po dveh urah druženja in kartanja, smo razglasili zmagovalca na posamezni mizi.

Z druženji ob taroku bomo nadaljevali ter se srečevali v istem časovnem terminu, praviloma dvakrat v mesecu. Za tako zanimivo družabno igro si je namreč vredno vzeti čas. Igralci so se ob igri zabavali in hkrati tekmovali. A najpomembnejše je bilo prijetno druženje.

Ponovno smo se na prijetnem druženju zbrali v torek, 18. marca 2025. A tokrat nismo igrali samo taroka, temveč smo zavihali rokave in odigrali kar nekaj tekem v pikadu. In če se nas je na prvem srečanju zbralo deset (10), nas je na drugem bilo že štirinajst (14). Naj se tako nadaljuje.

Z druženji ob taroku in pikadu bomo nadaljevali v jesenskem času ter se srečevali v istem časovnem terminu, praviloma dvakrat v mesecu. Za tako zanimive družabne igre si je namreč vredno vzeti čas. Igralci so se ob igrah zabavali in hkrati tekmovali. A najpomembnejše je bilo prijetno druženje.

V torek, 18. novembra 2025 se nas je na druženju ob taroku in pikadu zbralo dvajset (20) članic in članov. Tega dne sta med nas prišli medicinski sestri in študent medicine, kateri so nam izmerili krvni sladkor in krvni pritisk.

V torek, 2. decembra 2025 se nas je zbralo največje število članic in članov našega kluba, od kar se družimo ob igranju pikada in taroka. Ponovno pa so nas obiskale medicinske sestre Zdravstvenega doma Maribor ter nam izmerile krvni tlak in sladkor. Druženje ob taroku in pikadu smo v letu 2025 zaključili 16. decembra 2025.

S temi oblikami druženja bomo nadaljevali tudi v letu 2026.

ZBOR ČLANSTVA POTRDIL USPEŠNO DELO KLUBA V LETU 2025

V petek, 28. februarja 2025, smo se člani Kluba Maksa Perca Maribor zbrali na rednem letnem zboru članstva. Potekal je v našem znanem, lahko bi rekli »domačem« okolju, in sicer v spominski sobi Roberta Hvalca. Zbor se je po pričakovanjih pričel z dobro udeležbo, saj se nas je zbralo kar 68 članic in članov ter gostje. Z nami so bili direktor Policijske uprave Maribor Beno Meglič, predsednik zveze klubov Maksa Perca Slovenije Jožef Grah in predstavnik prijateljskega društva upokojenih delavcev policije iz Varaždina.

V uradni del nas je popeljal kvartet policijskega orkestra z odigrano himno.

Uvodoma je zbrane pozdravil predsednik kluba Mirko Ploj ter vodenje predal Avgustu Volšku, predsedniku delovnega predsedstva. Ta je preveril sklepčnost ter k pozdravnim nagovorom povabil goste.

Direktor PU Beno Meglič je izpostavil tradicionalno odlično sodelovanje s klubom, ki poteka na visokem profesionalnem nivoju. Naštel je projekte pri katerih smo v letu 2024 uspešno in zgledno sodelovali ter nas na kratko seznanil z najbolj aktualnimi varnostnimi dogodki.

Predstavniki Udruge Varaždinska je zboru zaželel uspešno delo ter nas povabil na mednarodno srečanje 8. maja 2025 v Varaždin.

Predsednik Zveze Jožef Grah je spregovoril o delu in rezultatih dela Zveze. Pohvalil je delo mariborskega kluba in prisotne seznanil s predlogom, ki ga bo Zveza podala za podelitev priznanja predsedniku kluba Mirku Ploju.

Pred nadaljevanjem nam je kvartet policijskega orkestra zaigral še dve vedri melodiji.

V skladu z dnevnim redom smo obdelali vse točke, ki so zajemale: poročilo o delu kluba, pregled realizacije programa dela v letu 2024, stanje finančnega poslovanja v letu 2024 ter sprejeli program dela in finančni načrt za leto 2025.

Za večletno uspešno delo in širjenje ugleda kluba sta bili zaslužnima članoma podeljeni priznanji, in sicer: Stanislavu Kostanjevcu in Dragu Pipušu. Jožef Grah, predsednik Zveze je priznanje Zveze izročil Miru Kocbeku.

Zbor članov je uspešno opravil svoje poslanstvo. Skupaj smo se spomnili in podoživeli dejavnosti kluba v preteklem letu. Še posebej lepo je sklicati zbor članstva, če imaš dobre rezultate in aktivno članstvo. Člani izvršnega odbora pa smo dobili potrditev pravilne smeri našega delovanja.

Predsednik kluba se je zahvalil članom in članicam za aktivno vključenost v dejavnosti kluba. Veseli ga, da so člani aktivni na različnih področjih, tako da skupaj uspešno izpolnjujemo zastavljene cilje.

Po uradnem delu je sledilo prijetno druženje. Ob kosilu je tekla beseda o preteklem letu in dogodkih, ki so nam ostali v spominu. Hkrati pa smo pletli mrežo dodatne medsebojne povezanosti in snovali manjše in večje projekte za delo v prihodnje. Razšli smo se v želji, da ostanemo zdravi in zvesti klubu.

UPOKOJENI IN AKTIVNI POLICISTI V PRIJATELJSKEM VZDUŠJU PODIRALI KEGLJE

Z željo po ohranjanju medgeneracijskih vezi in spodbujanju telesne aktivnosti med policisti, tako tistimi, ki so še aktivni, kot tudi tistimi, ki smo že zaključili svojo aktivno službeno pot, je Klub upokojenih delavcev MNZ Maribor organiziral srečanje in druženje ob bowlingu. V torek, 11. marca 2025, smo se zbrali v Bowling centru Strike. Pomerili smo se v igri, ki zahteva tako natančnost kot tudi sodelovanje.

Srečanje, ki se ga je udeležilo 42 tekmovalk in tekmovalcev oziroma 14 ekip je potekalo v prijetnem vzdušju in obujanju spominov, ob tem pa smo uspešno podirali še keglje. V tekmovalnem duhu so zalučane krogle kot za šalo podirale keglje. Včasih je padlo več, včasih spet manj kegljev. Nekateri so se veselili, spet drugi jezili. Kljub zabavi je bilo med zbranimi ves čas čutiti zdrav tekmovalni duh.

Tekmovanje je potekalo v več krogih v katerih so se ekipe pomerile za naslov zmagovalca. Po zaključku tekmovanja smo natančno pregledali zabeležene rezultate in razglasili najboljše.

Prav vsi so bili zadovoljni s svojimi rezultati, še najbolj tisti z visoko dvignjenimi pokali in medaljami okoli vratu. Po napetem boju je zmagovalna ekipa, z največ podrtimi keglji, postala ekipa Kluba Maksa Perca Maribor, ki so jo sestavljali Avgust Volšek, Drago Pipuš in Jože Kušar.

Drugo mesto je zasedla ekipa SUP PU Maribor, v sestavi Aleš Hanžekovič, Uroš Kušar in Marjan Ferk. Tretje mesto je pripadlo ekipi PP Ruše v sestavi Gregor Jaunik, Boštjan Motaln in Matko Kop. Prve tri ekipe so prejele pokale.

V svoji kategoriji pa so nastopile tudi tri ženske ekipe, in sicer dve ekipi – članic Kluba Maksa Perca Maribor in ekipa aktivnih sodelavk iz SOP PU Maribor. Prvo mesto je dosegla ekipa našega kluba v sestavi Dragica Durič, Smiljana Potočnik in Jožica Lovrec.

Največ kegljev je podrl aktivni policist Gregor Jaunik, z enim manj podrtim kegljem je na drugem mestu pristal Avgust Volšek in pet kegljev za njim Jože Kušar, oba upokojena policista. Prejeli so medalje.

Zbrane je nagovoril pomočnik direktorja PU Maribor Rafael Viltušnik. Zahvalil se je za organizacijo ter poudaril pomen takšnega druženja. Zanj so vsi zmagovalci ne glede na število podrtih kegljev oziroma doseženo mesto. Takšna srečanja namreč povezujejo generacije in spodbujajo timski duh. To je hkrati tudi odlična priložnost, da sodelujemo in preživimo čas v sproščenem vzdušju, je zaključil Viltušnik.

Skupaj s predsednikom kluba Mirkom Plojem sta zmagovalnim ekipam podelila pokale in medalje.

Dogodek je znova dokazal, da tekmovanje v bowlingu ne pozna starostnih meja.

Priložnost, ko je bilo zbranih več upokojenih in aktivnih policistov, smo izkoristili za slovesno podelitev priznanja našemu članu izvršnega odbora Dragu Pipušu za večletno uspešno delo in širjenje ugleda kluba.

Sledilo je kosilo in druženje. Ponudba je bila samopostrežna, zato smo se postavili v vrsto. Pa še dobro je bilo, vse po vrsti in upamo, da nihče ni ostal lačen.

Srečanje smo zaključili zadovoljni in se strinjali, da bodo takšna srečanja tudi v prihodnje združevala policiste vseh generacij.

REZULTATI TEKMOVANJA

EKIPNO MOŠKI

1. MESTO	KPM MB MOŠKI 5	1508	(AVGUST VOLŠEK, JOŽE KUŠAR, DRAGO PIPUŠ)
2. MESTO	SUP MU MB	1334	(ALEŠ HANŽEKOVIČ, MARJAN FERK, UROŠ KUŠAR)
3. MESTO	PP RUŠE	1322	(GREGOR JAUNIK, BOŠTJAN MOTALN, MATKO KOP)
4. MESTO	KPM MS	1304	
5. MESTO	PP MB 1	1259	
6. MESTO	KPM MB RAČE	1204	
7. MESTO	OKC MB	1184	
8. MESTO	KPM MBMOŠKI 6	1114	
9. MESTO	PPP MB	1041	

EKIPNO ŽENSKE

1. MESTO	KMP MB ŽENS. 1	980	(DRAGICA DURIČ, SMILJANA POTOČNIK, JOŽICA LOVREC)
2. MESTO	KPM MB ŽENS. 2	876	(IVICA LUNEŽNIK, ANDŽELKA FARIČ, ZDENKA PLOJ)
3. MESTO	SOP ŽENS. MB	786	(NASTJA FERJANČIČ, ANJA SENKIŠ, FREDI PAHIČ)

UVRSTITVE POSAMEZNO

1. GREGOR JAUNIK PP RUŠE	529	KEGLJEV
2. AVGUST VOLŠEK KMP MB	528	
3. JOŽE KUŠAR KPM MB	523	
4. UROŠ KUŠAR SUP PU MB	508	
5. ALEŠ HANŽEKOVIČ SUP PU MB	501	

ŽENSKE SMO POSTAVILI V SREDIŠČE - PRAZNOVALI SMO DAN ŽENA

Marcu nekateri pravijo tudi mesec žensk. Osmega marca svoj dan praznujejo vse ženske, 25. pa matere. Čeprav delo naših članic Kluba upokojenih delavcev ministrstva za notranje zadeve Maribor spoštujemo in cenimo prav vsak dan, smo se jim želeli tudi letos posebej zahvaliti z našo tradicionalno prireditvijo. Zato smo jih v petek, 14. marca 2025 povabili na slovesnost, ki smo jo pripravili klubski »mučeniki«. Vabilu se je prijazno odzvalo 42 naših članic.

Slovesnost se je pričela z nastopom kvarteta policijskega orkestra in pozdravnim nagovorom predsednika kluba Mirka Ploja. Organizatorji smo poudarili pomen praznovanja ženskih dosežkov in prispevkov v družbi. Povedali smo jim, da nam je mar za njih in jim izrazili hvaležnost za vse kar so dobrega storile v življenju.

Srečanje smo zaznamovali z bogatim kulturnim programom, ki je prisotne navdušil. Med nas je prišla mlada pevka Eva Brumen Košar, ki je leta 2024 stala na velikem odru finalne oddaje Slovenija ima talent. Zapela nam je tri pesmi.

Pravi splet glasbe in recitalov pa so nam pripravili učenci Osnovne šole Rače pod vodstvom zborovodkinje Petre Efremov.

S pesmijo in izbranimi besedami zahvale so učenke obudile zgodovinski spomin na prelomnice v boju za ženske pravice. Skozi glasbo so jim povedale, da je zaradi žensk, mam in babic svet lepši in boljši, ker vanj vnašajo prijaznost in ljubezen. Opomnile so jih, da se preveč razdajajo, pozabljajo nase in preveč hitijo skozi življenje. Slišali smo tri solo pevke, zborček, flavtistko, pianistko, harmonikarja in recitatorke. Svoje druženje z nami so zaključile s podelitvijo rdečih nageljnov, ki so rezultat njihovega ročnega dela.

Tudi moški iz kluba smo, v znak hvaležnosti in spoštovanja, našim članicam podelili več cvetni nagelj.

Uradni del prireditve smo nadaljevali s pogostitvijo. Poleg kosila smo jih počastili še s kosom torte in penino.

V času druženja smo krepili zavedanje o pomenu enakosti in spoštovanja vseh žensk. Naša naloga pa je, da skupaj gradimo svet, kjer bodo pravice žensk vedno in povsod spoštovane in zaščitene.

Vsem članicam želimo, ne le danes, temveč prav vsak dan, enako spoštovanje, priložnosti in ljubezen. Še posebej vam želimo, da si čim večkrat vzamete čas tudi zase. Čisto vsak, še tako majhen razlog pa vam naj bo vzpodbuda za srečanje in druženje v našem klubu.

MINISTER POKLUKAR: NA SVETU NIČ NI PODARJENEGA – NITI MIR NITI VARNOST

Minister za notranje zadeve Boštjan Poklukar je bil slavnostni govornik na slovesnosti ob 80-letnici smrti narodnega heroja Mirka Perca – Maksa na Vojskem nad Idrijo. Ime Maksa Perca nosi 14 območnih klubov upokojencev Ministrstva za notranje zadeve po Sloveniji in Zveza klubov upokojencev Ministrstva za notranje zadeve Slovenije.

Najprej je delegacija Ministrstva za notranje zadeve in Zveze klubov upokojencev MNZ Slovenije položila venec pred hišo Jožeta Hvala, na kateri je nameščena spominska plošča.

Osrednja slovesnost je potekala v Domu krajanov na Vojskem. Udeleženci so najprej pozdravili 20 praporščakov stanovskih in veteranskih organizacij. Uvod v slovesnost je pričel kvintet policijskega orkestra, ki je z glasbenimi melodijami poskrbel za kulturni pridih slovesnosti. Ivica Rupnik je recitirala pesem Zakaj? Pozdravni nagovor je imel župan občine Idrija Tomaž Vencelj. Posebej

zanimiv je bil govor Andreja Bolčine, ki je bil udeleženec bitke 1. aprila 1945, ko je bil še otrok, star 15 let. Življenjsko pot narodnega heroja Mirka Perca-Maksa je opisal Branko Celar, predsednik zgodovinske komisije Zveze klubov upokojencev MNZ Maksa Perca Slovenije. Program je povezovala Tjaša Jurman.

Obletnica smrti narodnega heroja sovпада z letošnjo 80-letnico konca druge svetovne vojne. **Minister Boštjan Poklukar** je v nagovoru spomnil na nekatere ključne dogodke v nedavni preteklosti Slovencev, ki so botrovali naši sedanjosti. »Tu imajo posebno mesto tudi intenzivni osamosvojitveni procesi konec 80. let prejšnjega stoletja in nato še zlasti vojna za Slovenijo leta 1991. Ne glede na to, da je od druge svetovne vojne minilo več kot osem desetletij in od osamosvojitvene več kot tri desetletja, je spomin na oba težka, a odločilna dogodka še zelo živ. Resda je neposrednih udeležencev teh dogajanj vedno manj, a sporočilo, ki ga nosijo, ostaja močno in vseskozi prisotno. Tudi zato smo danes tukaj. Da ne pozabimo, kako se vojne začnejo, kakšni so vzroki zanje, kako se končajo in kakšne so njene (daljnosežne) posledice.«

Opozoril je na spremenjene in zahtevne varnostne razmere v svetu ter novo varnostno realnost: »Zavedati se moramo, da **na tem svetu nič ni podarjenega – niti mir niti varnost**. Tudi trajnega zagotovila za to nam nihče ne more dati.« Ob tem je poudaril zavezanost vseh na Ministrstvu za notranje zadeve k zagotavljanju varnosti na vse področjih: »Naša dolgoročna in bistvena naloga je, da si prizadevamo za povečanje odpornosti na področju notranje varnosti, zlasti za delovanje policije in njenega sistema v kriznih oziroma spremenjenih varnostnih razmerah, pa tudi za zagotovitev kibernetске

varnosti, preprečevanje terorizma in ekstremizma ter drugih oblik ogrožanja,« je v nagovoru dejal minister Poklukar.

Andrej Bolčina, udeleženec bitke 1. 4. 1945 na Vojskem (avtor: MNZ)

Položitev venca v spomin narodnemu heroju Mirku Percu Maksu na Vojskem nad Idrijo (Avtor: MNZ)

Mirko Perc – Maks je bil rojen leta 1912 v Ljubljani. Narodnoosvobodilnemu boju (NOB) se je pridružil leta 1941. Leto kasneje je bil v Ljubljani aretiran in zaprt, nato pa poslan v italijansko koncentracijsko taborišče Gonars. Od tam je pobegnil in nato do svoje smrti deloval v NOB. Padel je 1. aprila leta 1945 na Vojskem nad Idrijo. Leta 1951 je bil odlikovan z odlikovanjem narodnega heroja.

Udeleženci slovesnosti ob 80 letnici smrti Mirka Perca-Maksa na Vojskem (Avtor: MNZ)

Slovesnosti se je udeležil tudi predsednik Kluba Maksa Perca Maribor z delegacijo. Ob zaključku slovesnosti so nas organizatorji prijetno presenetili še s pogostitvijo.

OPOMBA:

Zapis s fotografijami je objavljen na internetni strani MNZ:

<https://www.gov.si/novice/2025-04-01-minister-poklukar-na-svetu-nic-ni-podarjenega-niti-mir-niti-varnost/#group-310383-4>

OBKROŽILI SMO POHORJE IN OKOLICO

Prijetni pomladni dnevi so naše člane že kar nekaj časa vabili na izlet. Predvsem so pogrešali druženje ter spoznavanje lepote naših krajev. Še preden so bili obveščeni o podrobnostih načrtovanega izleta, so bili sedeži avtobusa že zasedeni. Zato smo se odločili za še en dodatni manjši avtobus. In tako je prišel dolgo pričakovani 23. april 2025, dan našega izleta, ki smo ga poimenovali »Obkrožimo Pohorje in okolico«. V jutranjih urah se je v pričakovanju prvega letošnjega izleta zbralo 68 članov. Dan je obetal lepo in sončno vreme.

Pot nas je po avtocesti in skozi Slovenske Konjice vodila do Vitanja, kjer je bil naš prvi postanek. Prispeli smo pred osrednji kulturni prostor, kjer je Center vesoljskih tehnologij Hermana Potočnika Noordunga. Krožno grajena stavba je arhitekturno edinstvena. Tu smo doživeli pester spekter vesoljskih vsebin, ki združujejo visoko znanost in tehnologijo. Iz Vitanja izvira družina imenovanega pionirja vesoljskih tehnologij. V družbi vodnika smo spoznali zgodovino vesoljskih raziskav in dosežke slovenskih podjetij na področju vesoljskih tehnologij. Ogledali smo si tudi film, v katerem nam je ameriška astronautka Sunita Williams, ki je po prednikih slovenskega rodu, predstavila življenje na mednarodni vesoljski postaji.

Izlet smo nadaljevali med Pohorjem in Paškim Kozjakom skozi Velenje do Šoštanja. Ustavili smo se pri Muzeju usnjarstva Šoštanj, kjer nas je čakala turistična vodnica iz Zavoda za turizem Šaleške doline.

Ker smo bili številni, smo se razdelili v dve skupini. Ogledali smo si muzej, kjer je predstavljeno usnjarstvo v Šoštanju od njegovih začetkov pred več kot 250 leti do njegovega propada, ko je leta 1999 tovarna zaprla svoja vrata.

Sprehodili smo se tudi po starotrškem jedru Šoštanja. V parku je postavljen kip našega pesnika in narodnega heroja Karla Destovnika Kajuha.

Ker smo ta dan obeleževali svetovni dan knjige, nam je vodnica zaradi spoštovanja do branja in za naš skupni kulturni napredek, recitala Kajuhove pesmi. Ogledali smo si še Kajuhov dom ter rojstno hišo s spominsko ploščo in reliefom pesnika. Tako smo se poklonili enemu največjih slovenskih pesnikov in domoljubov. Nekatere njegove pesmi so večne in še od šolskih dni ostajajo zapisane v naš spomin.

Iz Šoštanja nas je pot vodila do Term Topolšica, do spominske sobe »Topolšica 9. maj 1945« v zdraviliškem parku. Na tem mestu je nemški generalpolkovnik Alexander Löhr, poveljnik nemške armade E, položil orožje pred »vojsko banditov«, kot so Nemci ponižujoče imenovali partizane, in podpisal brezpogojno kapitulacijo svojih enot.

Spretna voznika avtobusa sta nas po strmi in ovinkasti cesti pripeljala do gorske kmetije pri Žlebniku v Šentvid pri Zavodnju. Ogledali smo si spominsko obeležje, kjer je 22. februarja 1944 padel pod streli okupatorja naš pesnik Kajuh.

»Hodil po zemlji sem naši in pil nje prelesti,« je v svoji Dumi zapisal Oton Župančič. Tako smo tudi mi hodili in občudovali lepoto in edinstvenost narave ter kulturne in zgodovinske znamenitosti naše pomladno prebujajoče se dežele.

Že prijetno utrujeni od ogledov in poti smo se ustavili v domači vaški gostilni v kraju Zavodnje, kjer smo si z dobrim in obilnim kosilom potešili lakoto in se okrepčali s pijačo.

Dobro razpoloženi smo se preko Velenja, Slovenj Gradca in krajšega postanka v Dravogradu, po Dravski dolini vrnili v Maribor in tako naš izlet okoli Pohorja zaključili.

UPOKOJENI POLICISTI SO OBNOVILI ZNANJE V STRELJANJU

Klub upokojenih delavcev MNZ Maribor je, v okviru letnega načrta dela, v torek, 29. aprila 2025, na strelišču Strelskega društva policist v Melju izvedel vaje v streljanju s pištolo. Ob lepem sončnem vremenu se je na strelišču zbralo 18 članov kluba.

Zbrane je uvodoma pozdravil Avgust Volšek, vodja komisije za športne dejavnosti v klubu. Predstavil je potek vaj v streljanju ter strelce povabil na druženje po izvedbi streljanja. Povedal je, da leta pri tej športni dejavnosti niso pomembna, pomembna je le mirnost in koncentracija, seveda pa tudi strelska kondicija. Zatem je udeležence nagovoril podpredsednik kluba Bojan Lunežnik. Pozdravil je zbrane ter vsem zaželel mirno roko. S člani našega kluba je bil na strelišču tudi predsednik SD policist George Simič, ki že 26 let zelo uspešno vodi to strelsko društvo. Prisotne je pozdravil ter jih seznanil s pravili in redom, ki velja na strelišču. Udeleženci so streljanje opravili s pištolami različnega kalibra. Pri izvedbi streljanja sta sodelovala inštruktorja streljanja, zato je le to potekalo v skladu s pravili in varno. Strelci so bili med streljanjem izjemno osredotočeni na svoj nastop.

Čeprav rezultati na koncu niso bili pomembni in streljanje ni imelo tekmovalnega značaja, so odgovorni pregledali tarče in sešteli število krogov vsakega posameznika. Najboljši rezultat je dosegel nekdanji vodja posebne policijske enote Bojan Lunežnik, ki je zadel 82 krogov, drugo mesto je zasedel Branko Burjan s 75 krogi in tretje mesto Drago Pipuš z 67 krogi. Sicer pa so bili zmagovalci vsi, ki so se upali preizkusiti v vajah v streljanju.

Vaje v streljanju so dokaz, da gre streljanje upokojencem dobro od rok, sicer pa predstavljajo obnavljanje strokovnega znanja s tega področja, predvsem pa rekreacijo, druženje in sprostitev. Ugotovili so, da imajo še vedno mirno roko in da je večina rokovanja z orožjem in streljanja ostala, kljub letom upokojitve.

Po končanem streljanju so se navzoči zadržali v prijetnem pogovoru in obujanju spominov na čase, ko so bili še aktivni policisti.

VARAŽDIN – MESTO MEDNARODNEGA SREČANJA UPOKOJENIH DELAVCEV POLICIJE 2025

V sredo, 7. 5. 2025 se je štirideset (40) članic in članov mariborskega kluba, udeležilo tradicionalnega mednarodnega druženja upokojenih delavcev policije treh držav. Letošnji gostitelj je bilo Društvo upokojencev za notranje zadeve Varaždin. Srečanja so se udeležili člani Kluba Maksa Perca iz Maribora in Murske Sobotice, člani društev iz Madžarske (Velika Kaniža in Marcali) ter iz društva Čakovec in Varaždin. Druženja se je udeležilo preko 200 upokojenih delavcev policije.

Na zbirno mesto je naš avtobus pospremil policist motorist, tam pa nas je pričakal član domačega društva. Skozi mestno jedro in peš cono Varaždina nas je pot vodila do sedeža občine. Zbrali smo se v atriju, kjer so nam pozdravne nagovore namenili predsednik domačega društva Zlatko Markovec, župan občine Varaždin Anđelko Stričak ter načelnika Policijske uprave Varaždin in Čakovec. Po seznanitvi s potekom srečanja, nas je župan popeljal na ogled občinske palače. Za obiskovalce imajo lepo urejene tudi kletne prostore, kjer smo spoznali zgodovino mesta in njegove posebnosti.

Po ogledu smo se okrepčali s toplo malico.

V bližnjem Muzeju hrvaškega gasilstva smo si ogledali zanimivo in bogato zgodovino gasilstva. V muzeju je razstavljenih preko 1200 predmetov. Prikazan je razvoj gasilstva od ustanovitve prvega prostovoljnega gasilskega društva na hrvaških tleh do ustanovitve sodobne gasilske organizacije, vse do današnjih dni. Še posebej zanimiv je ogled razvoja gasilske tehnike. V spomin smo prejeli zbornik, v katerem je tekstovno in slikovno popisan razvoj gasilstva na hrvaškem.

Z avtobusi smo se odpeljali na ogled Arboretuma Opeka in istoimenskega dvorca. Arboretum se nahaja v občini Vinica. Gre za velik park, ki je s svojimi 60 hektarji površine največji izmed treh arboretumov na Hrvaškem. Približno polovica parka, z mogočnimi, tudi 200 let starimi drevesi, je krajinsko oblikovana. Sredi parka se nahaja povsem obnovljen dvorec.

V spremstvu vodnice smo se sprehodili po parku ter si ogledali stara edinstvena drevesa ter drugo rastlinje. Vstopili pa smo tudi v pritlične prostore dvorca.

Po vseh ogledih in sprehodih smo se zbrali v nedavno obnovljenem Domu kulture v občini Sračinec. Sledil je kulturni program. Dve solistki z opernimi napevi sta pritegnili pozornost zbranih. Predstavila se je tudi skupina mladih pevk. Posebej čustven in doživet je bil nastop glasbenikov - policijskih vojnih veteranov – braniteljev Vukovarja.

Predsednik društva upokojenih delavcev policije Varaždin je na oder povabil gostujoče predsednike društev ter jim izročil pisno zahvalo za sodelovanje na mednarodnem srečanju in nekaj praktičnih nagrad.

Sledilo je kosilo. Za dobro razpoloženje in plesno glasbo pa sta skrbela glasbenika.

Vedno znova dokazujemo, da so takšna mednarodna druženja koristna za upokojene delavce organov za notranje zadeve oziroma policije treh sosednjih držav. Ohranjanje zgodovinskega spomina pa je pomembno tudi za aktivne delavce policije, ki danes skrbijo za varnost ljudi in premoženje.

Enodnevno druženje s stanovskimi kolegicami in kolegi je nudilo vrsto priložnosti za medsebojno spoznavanje, sklepanje novih prijateljstev ter izmenjavo življenjskih izkušenj in številnih modrosti. Tako se ohranjajo spomini na dobre stare čase in zgodbe številnih generacij nekdanjih delavcev policije treh držav. V vsakoletna srečanja se vključuje tudi vse več mlajših upokojencev, kar daje upanje, da bo tradicija tega mednarodnega druženja ostala in da bodo tudi mlajše generacije še naprej razvijale medsebojno sodelovanje in druženje ter spoznavanje naravne, zgodovinske in kulturne dediščine posamezne države.

Sproščeno druženje smo ob zaključku dneva zapustili ter se polni lepih spominov vrnili domov.

LJUBITELJI LEPOT NARAVE IN KULTURNO-ZGODOVINSKIH ZNAMENITOSTI SMO OBISKALI SRBIJO IN BIH

V cilju, da bi spoznali naravne in kulturne lepote nam bližjih držav, s katerimi smo pred leti živel v skupni državi, smo se članice in člani Kluba upokojenih delavcev Ministrstva za notranje zadeve Maribor odpravili na večdnevni izlet po Republiki Srbiji ter Bosni in Hercegovini.

Štiriinštirideset še vedno radovednih, željnih vedeti in videti ter doživeti kaj lepega in novega, se nas je na pot odpravilo v zgodnjih jutranjih urah, v ponedeljek, 19. maja 2025. Prve kilometre od Maribora mimo Zagreba, smo na avtobusu predremali. Z nekaj postanki in okrepčili smo preko mejnega prehoda Bajakovo/Batrovci vstopili v Srbijo. Prvi cilj nam je bila Sremska Mitrovica.

Mesto leži ob obali reke Save v osrčju Srbije. Ima bogato zgodovino, ki sega v čas Rimljanov. Tu se je rodilo in živel več rimskih cesarjev. V mestu je cesarski dvor in amfiteater, v katerem smo tudi posedeli in prisluhnili pripovedi vodnice Ivane, ki nam je predstavila številne legende in znamenitosti mesta. Sicer pa smo imeli s seboj ves čas tudi svojo vodnico Olivero.

V lokalni restavraciji imenovani etno hiša »Zmaj od Nočaja« smo po obhodu mesta imeli kosilo.

Pot smo nadaljevali do mesta Ruma, ki je znano kot kulinarčna prestolnica Srbije. Ponuja številne restavracije in kavarne, kjer lahko obiskovalec poskusi tradicionalne srbske jedi. Nastanili smo se v čudovitem 4-zvezdičnem hotelu Park, ki se nahaja v centru tega slikovitega mesta. Sprehodili smo se po ulicah in trgih ter občudovali številna stara in nova poslopja.

Najlepši razgled na trg in vrvež ljudi pa smo imeli s teras tamkajšnjih lokalov, kjer smo posedeli in degustirali njihovo pivo. Tako je minil prvi dan našega popotovanja. Nekoliko utrujeni od vožnje smo se vrnili v hotel in se odpravili spat.

Prebudili smo se v še en lep sončen dan. Po zajtrku smo zapustili mesto Ruma ter se odpeljali v smer zahodne Srbije v dolino reke Drine. Vožnja ob reki nam je ves čas nudila čudovit razgled na naravne lepote teh krajev. Ustavili smo se v Kuči rakije imenovani »Stara pesma«. Lastnik nam je opisal proces žganjekuhe.

Njihova žganja so zasnovana izključno na avtohtonih vrstah sliv. Žganje proizvajajo z dvojno destilacijo v bakrenih kotlih, pod katerimi kurijo z drvmi. Če jih vprašate, kaj je tisto, kar dela njihovo žganje posebno, povedo, da je to podnebje, izbrano sadje, les, bakreni kotli in predvsem znanje, ki se prenaša iz roda v rod. Žganja različnih okusov smo tudi poskusili.

Zatem smo si v Bajini Bašti ogledali verjetno najkrajšo reko na svetu. Dolga je 365 metrov, zaradi česa za reko Vrelo številni rečejo, da je dolga kot leto dni in jo zato imenujejo tudi Godina (leto). Reka se po kratkem toku in slapu zlije v Drino. Kljub kratkemu toku pa ima vse, kar imajo velike reke – velik in močan izvir, ribnik, mlin, pritok, mostova ...

Po umetnem jezeru Perućac, ki je nastalo ob zagraditvi Drine za potrebe HE Bajina Bašta in je ena od največjih turističnih zanimivosti tega kraja smo se popeljali s turistično ladjo. Medtem pa so nam na ladji pripravili pravi ribji piknik. Pečenih rib in mesa z žara je bilo več kot dovolj.

Ob vznožju gore Tara smo obiskali še srednjeveški samostan Rača, ki velja za pomemben kulturno-zgodovinski spomenik. Po izročilu je bil samostan center prepisovanja in pisanja cerkvenih spisov.

V Narodnem parku gore Tara, na višini 1.062 metrov nmv, smo se nastanili v hotelu Omorika. NP Tara ima veliko število zavarovanih vrst rastlin, od katerih je najbolj znana prav omorika, po kateri je hotel dobil tudi ime. Po vrnitvi v hotel so nekateri večerjo kar preskočili, saj je bilo pozno kosilo na ladji obilno. Vsem pa se je še kako prilegel počitek, ki je sledil.

Zjutraj smo s svečko na torti in pesmijo pričakali našo članico Marijo, da se je vrnila z jutranjega pohoda ter ji voščili rojstni dan.

Po zajtrku smo se spustili do Drvengrada. To je etnološko filmsko naselje zgrajeno po zamisli Emire Kusturice. Vas je zgrajena v stilu manjšega mesta z velikimi mestnimi vrati in glavno ulico ter cerkvijo na koncu. V resnici je bila zgrajena za potrebe snemanja filma. Naselje nudi čudovite panoramske poglede.

V eni izmed kinodvoran smo si ogledali film ter na vrtu tamkajšnjih lokalov popili kavico. Po spustu s planine smo se vkrcali v muzejski vlak. Gre za znamenito ozkotirno železnico "Šarganska osmica", ki vodi po 15,5 km dolgem popolnoma obnovljenem odseku. Vlak pelje preko planine Šargan skozi 22 tunelov in se ustavi na več postajah, od koder se razprostira čudovit pogled na bližnje hribe in doline.

Po tej navdušujoči dogodivščini smo se odpeljali v mesto Zlatibor, ki leži na 1000 metrov nmv. To je mondano mesto, ki ga domačini uvrščajo med naravna zdravilišča. Poleti je prava oaza miru in čistega zraka, pozimi pa iskano smučišče. Posebnost mesta je umetno jezero v samem centru. Obhodili smo jezero, obiskali trgovine in tržnico, nakupili spominke ter se vrnili v »naš« hotel Omorika.

Večerjo so nam pripravili v sosednji nacionalni restavraciji Javor, kjer nam je med in po večerji igral in pel ansambel »trio«. Posebej navdušeni smo bili nad domačo folklorno skupino v narodnih nošah, ki nam je predstavila njihove izjemno hitre plese.

Tudi mi smo zaplesali in zapeli z njimi. Približevala se je polnoč, ko smo se vrnili v svoj hotel. Noč je bila kratka.

Po zapustitvi hotela smo se najprej ustavili v naselju Kremna (v bližini mesta Užice), kjer imajo kamen želja.

Pot smo nadaljevali do državne meje, kjer smo iz Srbije vstopili v Bosno in Hercegovino. Naš cilj je bil Višegrad. Mesto leži v republiki Srbski ob pritoku reke Rzav v Drino. V kraju stoji znameniti 180 metrov dolg stari most, eden najdragocenejših spomenikov. Burno zgodovino mostu je v romanu Most na Drini opisal srbski Nobelov nagrajenec Ivo Andrić, ki je svojo mladost preživel v Višegradu. Obiskali smo pisateljev spomenik ter se sprehodili preko znamenitega kamnitega mostu.

Ogled pa nadaljevali z obiskom turističnega in kulturnega kompleksa Andrićgrad ali Kamengrad. Gre za etno naselje, katerega idejni vodja je znani režiser Emir Kusturica. Kompleks je zgrajen ob samem ustju reke Rzav in Drine. To je nadvse znamenit kompleks kamnitih zgradb (okoli 50), ki so smiselno in arhitekturno razporejene v pravo malo mestece. V njem je mestno gledališče, kino, javne upravne zgradbe, cerkev, hoteli in restavracije ter spominska hiša Iva Andrića. V tem mini mestecu je na trgih tudi več spomenikov, eden izmed njih je spomenik Iva Andrića v njegovi naravni velikosti.

Od tu smo se odpeljali v zdraviliško mesto Iliđa, ki premore več hotelov. Nastanili smo se v hotelu Crystal. Lokacija hotela je izjemna, saj leži sredi parka in v bližini ene najlepših naravnih znamenitosti v državi, izvira reke Bosne. Zato smo se eni podali do prečudovitega kraškega izvira peš, drugi so se tja popeljali s fijakerjem.

Tako za domače kot tuje turiste je to priljubljena izletniška točka, ki ji domačini pravijo »Vrelo Bosne«. Spet tretji so odšli na ogled mesta Iliđža, saj smo imeli popoldan namenjen lastnim dejavnostim.

Po prespani noči smo imeli zajtrk v sosednjem hotelu Austria. Tu nas je obiskal slovenski policijski ataše Damjan Žagar, ki nam je predstavil naloge policijskega atašeja. Te so predvsem zastopanje interesov slovenske policije in ministrstva za notranje zadeve. Njegovo poslanstvo je tudi vzpodbujanje, pospeševanje in krepitev mednarodnega policijskega sodelovanja ter ugotavljanje in posredovanje informacij, ki so pomembne tako za delo policije kot ministrstva.

Preostanek dopoldneva smo preživeli vsak po svoje. Eni so se s tramvajem odpeljali v Sarajevo do Baščaršije, drugi so raziskovali mesto ali se sprehajali po parku.

Ko je prispel avtobus smo naložili prtljago za vrnitev domov. Na poti smo se ustavili še v znameniti čevapčičarni, kjer so nam postregli obilno porcijo okusnih bosanskih čevapčičev. Dolga siva pot nas je nato, preko mejnega prehoda Gradiška, med BiH in Hrvaško, vodila le še proti Sloveniji. Nazaj v Maribor smo se vrnilo okoli polnoči.

Družno smo preživeli pet zelo pestrih, razgibanih dni, ob ogledu številnih naravnih in kulturnih znamenitosti pa tudi gostoljubnih in ponosnih domačinov. In četudi smo bili veliko na cesti oziroma v avtobusu in prevozili številne kilometre, za nas ljubitelje lepote narave in kulturno-zgodovinskih znamenitosti ni bilo nič pretežko in nič predaleč. Za vedno nam bodo ostala v spominu predvsem številna posebna doživetja in nadvse prijetno vzdušje.

TRADICIONALNO SREČANJE UPOKOJENCEV MNZ IN POLICIJE V PA TACEN

Zveza klubov upokojencev ministrstva za notranje zadeve in policije Slovenije, ki združuje 13 območnih klubov, je bila ustanovljena 1. junija 1972. leta. Tako letos mineva že 53 let od njene ustanovitve. Z namenom proslavitve te obletnice vsako leto organiziramo družabno srečanje članic in članov območnih klubov iz vse Slovenije. Srečanje poteka vsako leto na območju drugega kluba. Tako je letos 3. junija potekalo na območju ljubljanskega kluba, in sicer v Policijski akademiji (PA) v Tacnu. PA je najvišja izobraževalna ustanova slovenske Policije, ki je bila uradno ustanovljena v študijskem letu 2002/03. In skrbi za strokovno, izobraženo in usposobljeno slovensko policijo.

Zbrali smo se v avli PA, kjer nam je organizator pripravil prigrizek, kavico in vodo. Zatem je v veliki predavalnici, t. i. TV dvorani, potekala slavnostna akademije s kulturnim programom.

Pozdravni nagovor je imel predsednik Zveze klubov Slovenije Jožef Grah. Danilo Jamer, pomočnik direktorja PA nam je zaželel dobrodošlico, spregovoril o vlogi PA v slovenski družbi ter poudaril pomen druženja upokojencev med seboj in z aktivnimi sodelavci. Tomaž Pečjak, pooblaščenec za sodelovanje s stanovskimi organizacijami iz GPU nam je prenesel čestitke v. d. generalnega direktorja policije ter nam zaželel prijetno druženje. Poudaril je pomen poklicne predanosti in spoštovanja, ki je vladalo med pripadniki milice pri opravljanju tako zahtevnega poklica in opisal dobro sodelovanje med stanovsko organizacijo in policijo ter predstavil skupaj izvedene dejavnosti.

Ravnatelj Višje policijske šole Ivan Celestina nam je s pomočjo kratkih predstavitvenih filmov predstavil delo šole in postopek od razpisa za sprejem kandidatov za policiste do celotnega procesa izobraževanja, slovesne zaprisege in nastopa dela mladih policistov ob pomoči mentorjev v policijskih enotah. Predah med nastopom posameznih govornikov je popestril kvintet policijskega orkestra.

Sledila je podelitev priznanj zveze, ki so jih letos prejeli – srebrno plaketo je prejela Mira Marin, članica mariborskega kluba in Klub Koroška za 45 let delovanja. Zlato plaketo sta prejela Vojko Mulec iz kluba Bled in Mirko Ploj iz kluba Maribor ter Klub Nova Gorica za 50 let delovanja. Priznanja sta podelila predsednik zveze Jožef Grah in Tomaž Pečjak iz GPU. Obrazložitev priznanj je prebrala policistka Maruška Višnikar Bučar iz PA.

Naziv častnega člana zveze pa je bil podeljen Andreju Bolčini iz kluba Kranj. V imenu prejemnikov priznanj se je Bolčina zahvalil upravnemu odboru zveze ter orisal svojo težko mladost, delovno dobo v milici (sedaj policiji) in svoje družbene dejavnosti v času upokojitve.

Iz dvorane smo odšli v Park spomina Tacen, kjer smo se s prižigom svečk poklonili spominu stanovskim kolegom, ki so v vojni za Slovenijo leta 1991 izgubili življenje ter policistom, ki so v samostojni Sloveniji umrli pri opravljanju policijskih nalog. Spomnili pa smo se tudi vseh drugih stanovskih kolegov, ki jih žal ni več med nami.

V Muzeju slovenske policije smo si ogledali kriminalistično zbirko in zbirko o vojni za samostojno Slovenijo. Muzej skrbi za ohranjanje policijske dediščine ter razumevanje vloge policije v preteklosti in sedanjosti. Zato zbira, proučuje, dokumentira in hrani dokaze o delovanju organa skozi zgodovino.

Druženje smo nadaljevali in zaključili v jedilnici PA ob dobri hrani in v sproščnem vzdušju. To so zanimiva srečanja, saj so se nekateri prepoznali šele po petih urah druženja. Obujali smo zgodbe s terena in anekdote iz skupnih izobraževanj, predvsem tistih, ki smo jih preživeli v Šoli za miličnike, predhodnici PA.

ODKRIVALI SMO SKRITE KOTIČKE NAŠE DOMOVINE

Članice in člani kluba upokojenih delavcev ministrstva za notranje zadeve Maribor tudi v mesecu juliju, časa vročinskega vala, nismo počivali. Štiriinštirideset (44) dobro pripravljenih na poletno vročino in zaščito pred soncem se nas je, v sredo, 2. 7. 2025, odpravilo na izlet s poučnim namenom. Iz Maribora smo odpotovali v jutranjih urah, ko nas je veter še prijetno hladil. Zaradi gneče in zastojev na avtocesti smo se v smeri Ljubljane proti prvemu cilju odpeljali po stari cesti. Zanimiva je ta t. i. stara cesta s številnimi ovinki, katere traso smo že skoraj pozabili. Še bolj zanimivo pa je bilo opazovati krajino in razvoj krajev ob njej.

Tako smo prispeli na našo prvo izletniško točko. To je bil Zavod za prestajanje kazni zapora Dob pri Mirni. Dob je največji zavod namenjen prestajanju zapornih kazni za polnoletne moške obsojence, ki so obsojeni na daljšo kazen zapora. Zavod deluje na območju dvorca Dob, ki so ga postavili na položni vzpetini nad reko Mirno in predstavlja prvi namensko grajeni objekt za izvrševanje zaporne kazni.

Sprejel in pozdravil nas je direktor zavoda Zoran Remic. Vodja muzeja Leon Lobe pa nas je popeljal v upravno stavbo, v kateri so odprli zanimivo muzejsko zbirko. Ta predstavlja zgodovinski pregled razvoja zavoda ter življenja in dela obsojencev in zaposlenih. Na ogled so različni avtentični predmeti.

Med njimi veliko takih, s pomočjo katerih so obsojenci želeli na svobodo. Ob odprtju muzeja so izdali tudi jubilejni zbornik katerega so nam podarili.

Naša naslednja destinacija je bil grad Sevnica. To je srednjeveški grad, ki stoji na razglednem griču nad starim mestnim jedrom. Predstavlja osrednji kulturni in zgodovinski objekt v občini. V njegovih prostorih potekajo številni glasbeni koncerti in druge prireditve. S svojo slikovito lego nad mestom in čudovitim razgledom na dolino Save ustvarja edinstveno naravno kuliso. Zato številni dogodki na gradu potekajo tudi na grajskem dvorišču in v lepo urejenem parku.

Vodnica nas je popeljala po razstavnih in reprezentančnih prostorih.

Videli smo baročni salon, hodnike in stolp s freskami, poročno in konferenčno dvorano, grajsko kapelo ter zbirke umetnikov, ki krasijo starograjske zidove.

V restavraciji Ajda v Sevnici smo imeli kosilo. Seveda smo si ob tem privoščili še tortico poimenovano po ameriški prvi dami slovenskih korenin, domačinki, Melaniji.

Prijazno so nas popeljali v njihovo slaščičarno Julija in nam predstavili zakladnico okusov, ki jih skrivajo njihove domače sladice. Tortice, sladoled in vse ostalo izdelajo v svoji, lastni slaščičarni.

Zadrževali smo se predvsem v notranjih, prijetno hlajenih prostorih. Tisti bolj korajžni so se sprehodili po trgu Sevnice ter obiskali trgovino podjetja Lisca, kjer so nakupili nekaj kosov oblačil po svojem okusu in za različne priložnosti.

Zadnja naša točka poučnega izleta je bila kartuzija Jurklošter, ki je kulturni spomenik lokalnega pomena občine Laško. Mogočni kompleks, obrambni stolp in cerkev sv. Jurija smo našli v skrivnostni dolini Gračnice. Predstavlja ohranjen spomin na enega od kartuzijanskih samostanov v Sloveniji.

V zanimivi svet zgodb preteklosti smo vstopili z vodnico, ki nas je popeljala po dostopnih in obnovljenih prostorih znotraj zidov samostana in cerkve. Videli smo tudi nekaj skrivnih prehodov in prostor skrivne knjižnice, ki so pustili naši domišljiji prosti pot. Po legendi naj bi bila tu pokopana Veronika Deseniška, grofica celjska, druga žena Friderika II.

Iz te skrivnostne in težko najdene doline smo se odpeljali proti domu. Ves čas smo skrbeli, da smo se držali v senci, v hladnih ali klimatiziranih prostorih oziroma v avtobusu. Hkrati pa nismo pozabili na uživanje zadostnih količin tekočine. Zato smo se na poti domov še enkrat ustavili in se odžejali.

V Mariboru smo se po prijetno preživetem dnevu razšli v prepričanju, da smo obiskali izletniške točke, ki niso vsem dostopne ter videli kraje in znamenitosti, ki jih sami individualno ne bi nikoli obiskali.

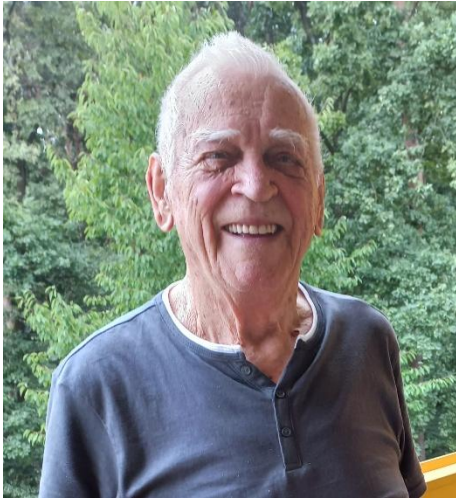
Odkrivali skrite koticke domovine

Članice in člani Kluba upokojenih delavcev ministrstva za notranje zadeve Maribor so se znova odpravili na izlet. Tokrat je bil prvo postajališče Zavod za prestajanje kazni zapora Dob pri Mirni, kjer so si ogledali zanimivo muzejsko zbirko, ki predstavlja zgodovinski pregled razvoja zavoda ter življenja in dela obsojencev in zaposlenih. Sledil je postanek na Gradu Sevnica, kjer so občudovali baročni salon in stolp s freskami, poročno in konferenčno dvorano, grajsko kapelo ter zbirke umetnikov. Za sladico so si privoščili tortico, imenovano po ameriški prvi dami. Zadnji cilj je bila Kartuzija Jurklošter, kjer so si ogledali samostan in cerkev ter skrivne prehode in knjižnico, kjer naj bi bila tam pokopana Veronika Deseniška, sledila je vrnitev domov. M. P.

Ogledali so si zapor, grad in kartuzijo. FOTO: KLUB UPKOJENCEV MNZ

Objava v Slovenskih novicah, 8. 7. 2025

OBISK PRI ČLANU ANDREJU KAČIČU

Naš dolgoletni član Andrej Kačič je letos praznoval izjemen življenjski jubilej – dopolnil je 90 let. Ob tej priložnosti sva ga obiskala bivša sodelavca Hinko Frank in Mirko Ploj in mu osebno čestitala. Obisk je potekal v Domu starejših občanov Tezno, kjer Andrej trenutno živi sam.

V takratni milici (danes policiji) se je zaposlil oktobra 1960. leta in ostal zvest organizaciji vse do 31. decembra 1988. leta, ko se je upokojil. V policiji je doštudiral ter napredoval po hierarhični lestvici. Od miličnika, pomočnika komandirja, komandirja, inšpektorja in vodje službe. Kar deset let je bil vodja sektorja stalne službe (današnjega OKC). Upokojil se je kot vodja sektorja za mejne zadeve in tujce v inšpektoratu milice UNZ Maribor.

Iz Kersnikove ulice v Mariboru, kjer je stanoval do upokojitve, sta se z ženo preselila na podeželje, v idilični kraj Medič (Kamnica). Tam si je uredil bivalni vikend, posadil in obdeloval vinograd, si lepo uredil klet in ustvaril bogato arhivsko zbirko vin. Potem mu je umrla žena in letos še hčerka. Zato se je preselil v DSO Tezno, kjer povsem samostojno živi v lepem oskrbovanem stanovanju. Ima svoj avtomobil in še vedno vozi ter se praviloma dvakrat tedensko odpelje v Kamnico. Sedaj se zanj redno zanima in mu pomaga sin.

Andrej je bil vse življenje zvest službi in ljudem. Kljub letom ostaja bister in razgledan sogovornik, ki se z veseljem spominja preteklih dogodkov, dela v klubu ter trenutkov, ki smo jih preživeli skupaj. Ob prijetnem pogovoru so oživele mnoge zgodbe iz preteklosti, tudi tiste, ki so nas nasmejale ali ganile. Obisk je bil dokaz, da prijateljstva, stkana skozi skupno delo in čas, ostajajo nepozabna.

Dneve si krajša z reševanjem križank, rad pogleda televizijo, se sprehodi po bližnji okolici in še vedno z veseljem zaigra na ruskem kegljišču. Največ mu pomeni družba.

V našem klubu je bil ne le dolgoletni član, ampak tudi predsednik, ki je s svojo zavzetostjo in odgovornostjo pustil pomemben pečat. Njegovo delo in predanost klubu še danes ostajata vzor mlajšim generacijam.

Na obisku smo obujali spomine na skupne čase, se nasmejali dogodivščinam iz službe in v klubu ter poklepetali o vsakdanjih stvareh. Andreju sva ob tej priložnosti izročila simbolično darilo in mu zaželela še veliko zdravja in prijetnih dni.

Obisk, kot je bil ta, nas opomni na pomen prijateljstva, spoštovanja in hvaležnosti. Andrej, hvala za vse, kar si prispeval družbi, službi in klubu – in še enkrat iskrene čestitke ter predvsem obilo zdravja ti želimo.

POT NAS JE VODILA OD ŽUŽEMBERKA PREKO MULJAVE DO VIŠNJE GORE

Na lep, a ne prevroč avgustovski dan, smo se članice in člani Kluba upokojenih delavcev MNZ Maribor, ob zgodnji jutranji uri zbrali ter se odpeljali na Dolenjsko po nove spomine.

*Pisal se je torek, 5. avgust 2025, odhod ob 06. uri in vrnitev ob 20. uri.
Na izletu nas je bilo skupaj 49.*

Pot nas je najprej vodila do Žužemberka. Kraj istoimenske občine leži v t. i. Suhi krajini. Ogledali smo si grad, ki je bil sprva pravokotne oblike, v času turških vpadov pa so ga dodatno utrdili s sedmimi obrambnimi stolpi, tako da je postal skoraj nepremagljiva trdnjava. Grad je bil v času svojega obstoja požgan in dokončno uničen med drugo svetovno vojno. Delno obnovljen je bil v prejšnjem stoletju. Ohranjeno je le zunanje obzidje s šestimi stolpi.

Po gradu smo se sprehodili v družbi lokalnega vodnika ter spoznali usodo gradu skozi zgodovino. Prevezli so nas čudoviti pogledi z gradu po bližnji in daljni okolici mesta Žužemberk, ki ga na pol preseka zelena dolenjska lepota reka Krka.

Naselje Muljava je bila naša naslednja ogledna točka. Na koncu te vasi stoji domačija Josipa Jurčiča, prvega slovenskega romanopisca (Deseti brat), novinarja in pisatelja. Ob vodenem ogledu smo doživeli čutno potovanje v preteklost pisatelja.

Spomini nanj so v rojstni Muljavi še živi. Muzej na prostem obiskujejo številni mladi in stari. Hiša je lepo vzdrževana, pred njo pa stoji pisateljev doprnski kip. Na pročelju hiše sta dve spominski plošči.

V zgodbe otroštva, življenja in dela prvega slovenskega romanopisca sta nas z zelo dinamičnim in zanimivim pripovedovanjem popeljala vodnika. Največje bogastvo muzeja na prostem je Jurčičeva rojstna hiša, ki je bila razglašena za kulturno dediščino. Hišo sestavljajo; veža s črno kuhinjo, kamra, štibelec in klet. V okviru muzeja je tudi hlev, kozolec, sušilnica za lan, vodnjak, čebelnjak in Krjavljeva koča.

Kosilo so nam na svojem letnem vrtu postregli v Gostilni pri Obrščaku, v gostišču z dolgotrajno tradicijo. Ko smo zapustili ta prijeten ambient smo se podali v Višnjo Goro.

Obiskali smo Hišo kranjske čebele. Znamenita stara šola v središču mesta je postala poučen labirint, ki ga je navdihnila kranjska sivka. Na sprehodu po razstavi smo s pomočjo vodnice spoznali čudežni svet čebele, od njenega življenja do najmanjše podrobnosti njenega telesa.

Posebno doživetje je bil ogled steklenih panjev, v katerih so naseljene žive kranjske čebele. Poučili smo se še o vrstah medu ter obiskali trgovino s spominki.

Sončna Dolenjska nas je ves dan gostila s čudovitimi razgledi. Ko se je cesta pot kolesi avtobusa že vila proti Štajerski, so naše misli še vedno bežale nazaj – k reki Krki, v Žužemberk, na Muljavo in v Višnjo Goro. Naš dan za enodnevni izlet je spet prehitro minil. Maribor nas je sprejel v objem domačnosti in znova nas je prevzel tisti znani občutek, da smo spet doma. A Dolenjske ostaja, kot spomin in kot povabilo, da se morda nekoč spet vrnemo.

IZLET V VELIKO NEDELJO – KO SE DAN PO JUTRU POZNA

Članice in člani Kluba upokojenih delavcev MNZ Maribor smo bili ponovno v pričakovanju novih doživetij, spoznanj in spominov. Tako smo se v četrtek, 4. septembra 2025, podali na krajši jesenski izlet. Dan nam je poklonil najlepšo vremensko podobo. 43 udeležencev izleta se nas je dobre volje odpeljalo v smeri Ormoža. Na avtobusu smo rojstni dan voščili članici Mariji in ji zapeli.

Najprej smo se ustavili v Mihovcih pri Veliki Nedelji. V gostinskem lokalu smo si ob jutranji kavi zaželeli, da bi se nam dan po jutru poznal. Na vrhu hriba smo s spoštovanjem zrl v mogočno stavbo, grad Velika Nedelja. Sredi njegovega atrija je ohranjen baročni vodnjak. Grad za mogočnimi stenami skriva številne zgodbe.

Z zanimanjem smo prisluhnili vodnici, ki nam je z žarom pripovedovala o preteklosti gradu. Vsak prostor, vsak predmet je »govoril« svojo zgodbo. Sprehodili smo se po razstavi z naslovom Velika Nedelja skozi stoletja in si ogledali etnološko zbirko. V grajski kapeli smo občudovali gotski umetnostni slog.

Žal so v delu gradu še vedno stanovanja, kar nekoliko kazni podoba mogočne stavbe. Z zanimanjem smo si na trgu ogledali še amfiteater, kjer kulturno društvo že dolga leta prireja igre na prostem.

V gostilni Marta v kraju Cvetkovci smo imeli kosilo.

Nadaljnja pot nas je vodila v kraj Osluševci, do Železniškega muzeja, imenovanega Stanica.

Po muzeju na prostem nas je popeljal idejni vodja muzeja. Podoživeti smo ozračje prometnega urada tedanjega časa in si ogledali zanimivo zbirko parnih lokomotiv, signalno varnostnih naprav ter ostale opreme železničarjev. Skozi predstavitveni film smo spoznali zgodovino in razvoj železniškega prometa. Prav vsi razstavniki eksponati so brezhibno vzdrževani, a vseeno oddajajo duh nepozabnih časov stare železnice.

Po ormoški vinski poti smo se odpeljali nad vinograde, na 313 m.n.v. Ustavili smo se v kraju Sodinci, kjer so nas domačini sprejeli v stari viničarski hiši.

Postregli so nam ocvirkovko ter izvrstno vinsko kapljico. Ogledali smo si notranjost in opremo viničarije. Lesen razgledni stolp ob hiši nam omogočil izjemen pogled po obširnih vinogradih, v katerih zrelo grozdje že čaka na trgatav. Skoraj neverjetno je bilo, da se je na stolp po številnih strmih stopnicah povzpel tudi naš član Branko, ki je dopolnil že 82 let.

Zadnja naša postaja je bila Oljarna Korošec v kraju Zamušani. Gre za družinsko podjetje, kjer pridelujejo odlično bučno olje.

Lastnica nam je predstavila proces pridelave olja s stiskanjem praženih bučnih semen. Pripravili so nam degustacijo bučnega olja ter praženih bučnih semen z okusom česna in čilija. V njihovi trgovini smo nakupili kar nekaj olja in praženih bučnih semen različnih okusov.

Po vseh ogledih se je pričel avtobus s prijetno utrujeno, a nasmejjano družbo počasi vračati proti domu.

S seboj smo nosili spomine preživetega dne, slike grajskih soban, vonj stare železniške opreme, zrelih grozdnih jagod, bučnega olja in lepote jesenske narave. Bil je to dan, ko smo si vzeli čas zase in še posebej za druženje z ostalimi članicami in člani. Spoznali smo, da se sreča pogosto skriva v preprostih stvareh, ki so nam blizu, le odločiti se moramo in se podati na pot.

ČUDOVIT JUBILEJ NAŠIH DRAGIH ČLANIC

V sredo, 1. oktobra 2025, je delegacija Kluba Maksa Perca Maribor z velikim veseljem presenetila naši dolgoletni članici **Slavo Mrovlje in Sandro Brecelj**, ki sta letos praznovali svoj častitljivi 90. rojstni dan.

Predsednik kluba Mirko Ploj, tajnica Majda Bobanec in blagajnik Milojko Cerkovnik smo jima iskreno voščili vse najboljše in jima zaželeli veliko zdravja. Izročili smo jima šopek rož in izrazili hvaležnost za njun dolgoletni prispevek in aktivno delovanje v našem klubu. Vsaka izmed njiju je s svojo srčnostjo, modrostjo in dobro voljo pustila med članstvom neizbrisen pečat. Zato sta mlajšim generacijam vzor pripadnosti klubu.

Z njima je bila tudi njuna nepogrešljiva prijateljica in naša nekdanja tajnica kluba Irma Kozar. Lepo je srečati, videti in pokramljati z veselo in nasmejano »triperesno« deteljico. Družijo se, ohranjajo skupne spomine, se pogovarjajo o politiki in športu, predvsem pa o vsakdanjih stvareh in tako ostajajo v dobri psihofizični kondiciji.

Jubilantki sta nas navdušili s svojo vitalnostjo, pozitivno energijo in bistrim umom. Prijetno srečanje smo obeležili s fotografijo, kavo in sproščenim klepetom. Skupaj pa smo obudili tudi nekaj prijetnih trenutkov iz preteklosti.

Spoštovani Slava in Sandra - želimo vama predvsem obilo zdravja in še veliko prijetnih druženj v krogu članov in članic našega kluba tudi v prihodnje. Veselimo se vsakega srečanja z vama!

USPEŠEN NASTOP NAŠIH ŠPORTNIKOV NA TRADICIONALNIH ŠPORTNIH IGRAH

Na tradicionalnih že 43. športnih igrah, ki jih organizira Zveza klubov upokojencev MNZ Maksa Perca Slovenije, se je v sredo, 8. oktobra 2025, v športnih objektih Društva vojnih invalidov Ljubljana, zbralo okoli 75 športnic, športnikov in njihovih spremljevalcev iz 14-ih območnih klubov. Pomerili so se v štirih športnih disciplinah, in sicer v namiznem tenisu, streljanju z zračno puško, kegljanju in balinanju.

Vsi so ponosno zastopali svoj klub in dosegli odlične rezultate. Tako so člani mariborskega kluba s svojo vztrajnostjo in športnim duhom tudi letos ponovno dokazali, da sodijo v sam vrh slovenskih klubov.

Streljanje z zračno puško

Namizni tenis

Ekipe mariborskega kluba so dosegle dve prvi mesti, in sicer v streljanju z zračno puško in namiznem tenisu ter dve tretji mesti v kegljanju in balinanju. Med posamezniki je prvo mesto v namiznem tenisu zasedel Silvo Slaček, drugo mesto v streljanju z zračno puško pa Peter Golob.

Ekipa, ki je tekmovala v kegljanju

Ekipa, ki je tekmovala v balinanju

Zmagovalci so za svoj dosežek prejeli priznanja in medalje, kar jim bo zagotovo ostalo v lepem spominu.

Ob zaključku športnih iger je zbrane nagovoril predsednik Zveze klubov Maksa Perca Slovenije Jožef Grah, ki je povedal, da je zadovoljen z udeležbo, saj prav to dokazuje, da tudi šport še vedno povezuje članstvo.

Čeprav smo podelili tudi priznanja in medalje, pa je bilo v ospredju še vedno predvsem druženje. Dobitnikom priznanj in medalj je izrekel iskrene čestitke, vsem udeležencem iger pa se je zahvalil za sodelovanje.

Športnica in športniki mariborskega kluba

Ponosni smo na vse naše športnike, ki so znova pokazali izjemno ekipno povezanost ter vrednote, ki jih šport spodbuja in krepi. Čestitke prav vsem športnikom za udeležbo, trud in odlične nastope.

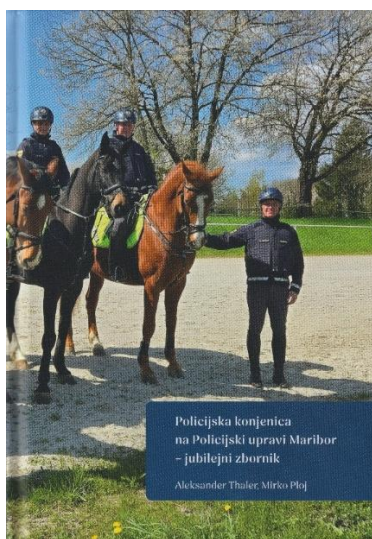
ZBORNIK O MARIBORSKI POLICIJSKI KONJENICI

Policijska uprava Maribor je v Kamnici, 17. oktobra 2025, pripravila slovesnost ob 40-letnici delovanja konjeniške policije. Slavnostna govorka je bila predsednica Državnega zbora RS mag. Urška Klakočar Zupančič.

Upokojeni policisti-konjeniki so tudi člani našega kluba

Zgodba o štiridesetih letih razvoja naših konjenikov je tudi zgodba o iznajdljivosti, odločnosti, pa tudi kakšni modrici. Skozi zgodovinske trenutke nas je popeljal Mirko Ploj, ki je ob tej priložnosti skupaj z mag. Aleksandrom Thalerjem pripravil zbornik o njihovi zgodovini.

Naslovnica zbornika

Dogodka sta se udeležila tudi minister za notranje zadeve Boštjan Poklukar ter generalni direktor policije Damjan Petrič, ki je zbrane tudi nagovoril. Nekaj besed je zbranim namenil tudi direktor PU Maribor Beno Meglič.

V družbi z direktorjem PU in ministrom

Nagrajenci, vsi člani našega kluba

Štiri desetletja kasneje se spominjamo tistih, ki so s svojim delom, predanostjo in pogumom pomagali oblikovati to policijsko enoto, jo pripeljali do ugleda in spoštovanja, ki jo uživa danes. Ob tej priložnosti smo podelili zahvale za pomemben prispevek k ustanovitvi in začetkom delovanja konjeniške policije na Policijski upravi Maribor, ki so jih prejeli: Bojan Lunežnik, Hinko Frank in Niko Šebart.

Povzeto po: Policija, Medijsko središče

IZLET V SLOVENSKE GORICE

Vsako leto 13. novembra po vsem svetu obeležujejo svetovni dan prijaznosti. Prijaznost ni le moralna vrednota, gre za dejanja, ki štejejo več kot besede. Zato ni potrebno, da naredimo nekaj velikega, dovolj so majhna dejanja. In tako smo v Klubu upokojenih delavcev ministrstva za notranje zadeve (MNZ) Maribor za članice in člane organizirali krajši jesenski izlet.

Petdeset (50) se nas je zbralo in napolnilo avtobus, s katerim smo se odpeljali v osrčje Slovenskih goric. Najprej smo se ustavili na posestvu Valdek v Jarenini in doživeli nepozabno srečanje s prijaznimi živalmi.

Od tu smo se peš podali do hiše naše nekdanje sodelavke Cvetke, ki nam je skupaj z možem Zlatkom pripravila veliko kulinarčno presenečenje. Svoj prihod smo naznanili z glasbo našega harmonikarja Jožeta. Ob zvokih harmonike smo skupaj tudi zapeli. Pričakale so nas lepo dekorirane mize polne domačih dobrot. Poleg kanapejev, smo se najbolj razveselili gibanice. Razvajala sta nas z aperitivom, kavico, čajem, vinom in še čem.

Zadovoljni in dobre volje smo nadaljevali pot do Muzeja Alfija Nipiča. Ogledali smo si stalno zbirko razstave z naslovom »Ostal bom muzikant«, ki predstavlja življenje in delo pevca.

Iz Jarenine smo se odpeljali na Sveto Ano. Žal nam panoramska vožnja, zaradi megle, ki se ves dan ni poslovila od nas, ni omogočila pogledov na bližnjo in daljno okolico. V prijetnem ambientu tamkajšnje občinske vinoteke so nam pripravili vinsko kulinarično doživetje. Deležni smo bili degustacije vin vinogradništva Šenveter.

Z martinovim kosilom, živo glasbo ter krstom mošta smo naše druženje zaključili na Izletniški kmetiji na Dražen Vrh. Druženje ob hrani nam je najbolj popestril domač harmonikar Mario. Z znanim obredom pa sta skupaj z Matijo pred nami mošt spremenila v vino. Tako smo se lahko v nadaljevanju z dobrim domačim vinom tudi prijetno odžejali.

Naš kratek jesenski izlet je bil predvsem priložnost za sproščeno druženje in za klepet med ljubitelji lepote narave in jesenskih dobrot. Za en dan smo umirili tempo vsakodnevnega hitrega življenja in skupaj preživeli dan poln novih spoznanj in spominov. Po simbolnem doživetju martinovega v prelepih Slovenskih goricah, smo se zadovoljni in še bolj povezani vrnil domov.

ERNEST SENICA – KARIZMATIČEN MILIČNIK-PROMETNIK JE PRAZNOVAL SVOJ 90 ROJSTNI DAN

V soboto, 29. novembra 2025, je predsednik Kluba Maksa Perca Maribor Mirko Ploj obiskal dolgoletnega člana kluba Ernesta Senico, ki je prav na ta dan praznoval častitljivi življenjski jubilej – 90. letnico. Voščil mu je in izročil simbolično darilo.

Njegovo življenje je povezano z mnogimi kraji, predvsem pa z ljudmi, ki so ga srečali na poklicni ali osebni poti. Od družinskih korenin v bližini Jurkloštra, v občini Laško, prvih službenih let v Ravnah na Koroškem, pa do dolge poklicne kariere v mariborski milici – povsod je pustil svoj neizbrisen pečat. Delo je opravljali v časih, ko je bilo veliko odvisno od poguma, iznajdljivosti in predanosti službi. Zadnja štiri leta je delal kot stalni dežurni na PM Maribor-Rotovž. Ob odhodu v pokoj je v spomin prejel ročno uro z napisom: *Ernestu - ob upokojitvi 1. 12. 1985*. In po 40-letih od upokojitve je tega dne to uro snel z roke in mi jo pokazal.

Dolga leta je s ponosom opravljal zahtevno in odgovorno delo miličnika-prometnika. Ponosen je na dejstvo, da je bil rod Senica zelo zaveden in domoljuben. Iz tega razloga so bili predstavniki različnih generacij tudi zaposleni v milici oziroma današnji policiji (poleg njega, še stric, brat, sin ...).

Še vedno je dobrega zdravja in v dobri psihofizični kondiciji. Vsakodnevno gre na sprehod, ob večerih pa gleda TV programe, najraje kvize in filme. Svojo 90- obletnico bo praznoval v družbi sestre Dragice, ki je stara 80 let in živi v Šentjurju pri Celju ter v krogu ostalih svojih najdražjih.

Doseči devet desetletij življenja je lep dar, ki govori o moči, vztrajnosti, predanosti delu in družini in prav to nedvomno zaznamuje njegovo življenjsko pot.

Ob častitljivem jubileju mu je predsednik, v imenu članic in članov Kluba Maksa Perca Maribor, izrekel iskrene čestitke ter mu zaželel veliko trdnega zdravja ter mirnih let.

OGLED NOVOLETNO OKRAŠENEGA CELJA

December je čas, ko ljudje iščemo načine, da bi kakšen dan, v prijetnem ambientu ali na prostem, preživeli s stanovskimi kolegi ali prijatelji. Zato zimski čas in krajši dnevi niso zmanjšali naše želje po odkrivanju novih krajev. Enodnevni izlet tik pred novim letom je bila tako odlična priložnost za druženje in ustvarjanje skupnih spominov.

Zato smo se v ponedeljek, 29. decembra 2025, za trenutek odmaknili od vsakodnevnih opravil. Ob lepem sončnem zimskem dnevu smo se odpravili na krajši izlet. Zbralo se nas je petdeset članic in članov Kluba upokojenih delavcev ministrstva za notranje zadeve (MNZ) Maribor in odpeljali smo se v Polzelo. V tamkajšnji grajski restavraciji smo si najprej privoščili kavico in kos pice.

Zatem smo prisluhnili vodnici, ki nas je popeljala po gradu Komenda in si ogledali krajši film o zgodovini Polzele.

Grad je skozi stoletja doživel različno usodo, vendar s svojo lego ter zgodovinskimi značilnostmi predstavlja pomemben kulturni in zgodovinski spomenik. V letu 2011 je bil grad popolnoma prenovljen. Na Polzeli je bila rojena Neža Maurer, slovenska pesnica in pisateljica, ki je v letu 2025 umrla, a ima v gradu urejeno in bogato opremljeno spominsko sobo. Ogledali smo si tudi stalno razstavo slikarskega opusa slikarke Darinke Pavletič. In zvedeli, da je v tem gradu prenočil tudi France Prešeren.

Še posebej zanimiv je bil obisk muzeja traktorjev, v katerem je razstavljenih 20 starodobnikov, ki jih je lastnik spremenil v sijoče lepote. Najmlajši je letnik 1962, najstarejši 1936. Vsi pa so tehnično brezhibni in vozni.

Ustavili smo se tudi v industrijski prodajalni nogavic Polzela, saj je bila tovarna nekdanj pojem kvalitete. Danes tovarne ni več, trgovina z navitimi cenami pa še obstaja in posluje.

Kosilo so nam postregli v gostilni Medved v Škofji vasi.

Ker je mesto Celje letos ponosni nosilec mednarodnega znaka Evropsko božično mesto 2025, smo se ob siju lune podali na ogled mesta.

Videli smo kilometre lučk, nešteto okrašenih smrek in začutili utrip ljudi, ki ustvarijo prizor, ki ga lahko doživiš le enkrat na leto.

Skupaj smo ugotovili, da je za udeležbo na takem izletu dovolj želja po spremembi in nekaj dobre volje. Kraj ni vedno najpomembnejši. Pomembnejši je občutek, ki se pojavi ob druženju in doživljanju nečesa novega, drugačnega. Takšen umirjen izlet ob zaključku leta je bil primeren za vse nas, ki cenimo zgodovino ter imamo radi mirne sprehode in praznično vzdušje.

JUBILEJI NAŠIH ČLANOV

Letos so okrogle obletnice praznovala naše članice in člani:

Članice in člani, ki so v letu 2025 slavili svoj okrogli jubilej.

70 LET

Branko DOGŠA
Boris KARBA
Alojz KOLARIČ
Boris KOREN
Tatjana KOREN-TRINKO
Miroslav KOREN
Marjan KORENJAK
Branko KODRIN
Zlatko KOPRIVNIK
Dardo KOVAČIČ
Bojan MARINIČ
Branko NASTIČ
Janez PUŠNIK
Drago SENEKOVIČ
Danila STRGAR
Drago ŽIROVNIK
Boris ŽUNKO

80 LET

Elizabeta AJTNIK
Monika DRAGOJEVIČ
Ivan GAVEZ
Jože KRAPŠE
Marko MEDVED
Martin MILOŽIČ
Miro ŠEBART

90 LET

Aleksandra BRECELJ
Andrej KAČIČ
Slavica MROVLJE
Miodrag PETKOVIČ
Ernest SENICA

VSEM ISKRENO ČESTITAMO!

SPOMINJALI SE JIH BOMO

V letu 2025 smo se za vedno poslovili od naših članov:

UMRLI V LETU 2025

1	Jožef	GRANDL
2	Zdravko	ŠOBOT
3	Bernarda	URŠIČ
4	Ivan	ŽEBELA
5	Marjan	MEZGEC
6	Nada	DVORŠAK

Člani kluba jih bomo ohranili
v lepem in trajnem spominu.

POSLANICA OB VSTOPU V LETO 2026

Spoštovani(a) član(-ica)

Leto 2025 se je poslovilo. To je bilo leto, ki nam je spet prineslo, kar nekaj lepih trenutkov in nepozabnih doživetij na naših skupnih srečanjih, izletih in športnih dogodkih. Program dela za leto 2025 smo v celoti izpolnili. V zadovoljstvo vseh smo uspeli izvesti celo nekaj dodatnih nalog.

Res se je staro leto izteklo, a je že prišlo novo in z njim novi trenutki in nova presenečenja. Pa tudi novi načrti, programi, nove obveznosti in odgovornosti. Zato je najbolje, da se pripravimo in gremo skozi leto z upanjem ter zvrhano mero dobre volje in pozitivne energije. Ob tem pa se ne moremo izogniti letni članarini, ki je edini finančni vir našega kluba ter znaša 15,00 evrov, zato vam v prilogi pošiljamo položnico ter vas prosimo, da jo najpozneje do 28. februarja 2026 plačate.

Ponosni smo na vse vas, zato se predvsem s programom dela trudimo povezati vse vaše interese. Program dela bomo, po zbranih pobudah in predlogih, sprejeli na zboru članstva v mesecu februarju.

Člani izvršnega odbora kluba se vsakemu posebej iskreno zahvaljujemo, da ostajate z nami in da ste nam v oporo in pomoč. Zavedamo se, da brez vas tudi nas ni!

Spoštovane članice in člani kluba, v imenu izvršnega odbora, vam želim ZDRAVO, SREČNO in MIRNO leto 2026.

Ob tej priložnosti vas vabimo na internetno stran kluba, kjer lahko sproti spremljate naše dejavnosti (www.kud-mnzmb.com).

Želimo si, da se odzivite na naša vabila ter da v klub povabite tudi tiste stanovske kolege in kolegice, za katere veste, da še niso člani našega kluba.

S spoštovanjem.

V Mariboru, februar 2026

Mirko Ploj
predsednik kluba

2026

*Čarobnost praznikov se skriva v drobnih trenutkih,
v toplem stisku roke, prijaznem pozdravu ali iskrenem nasmehu.*

*Naj bo novo leto polno trenutkov, ki v vaša srca prinaša mir,
veselje in upanje.*

Iskrice upanja naj se širijo naprej in ustvarjajo boljši svet.

Naj vam novo leto prinese obilo zdravja in sreče.

Želimo vam lepe, mirne praznike ter

srečno in uspešno leto 2026.

Izvršni odbor Kluba Maksa Perca Maribor

OB TEJ PRILOŽNOSTI VAS VABIMO TUDI NA OGLED NAŠE INTERNETNE STRANI

<https://www.kud-mnzm.com/>, KJER SO V BESEDI IN SLIKI

PREDSTAVLJENE DEJAVNOSTI KLUBA V LETU 2025.

HVALA, DA STE Z NAMI!

Člani izvršnega odbora

Majda, Milojko, Bojan, Drago, Avgust in Mirko.